

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže třída Kpt. Jaroše 7, 604 55 Brno	
Došlo: 2-0-08-2007 1505/2007/300	
Číslo: 024370/2007	Vyřizuje: JUDr. Němčička
Přílohy: /	

č. j. R 61,62/63/2007/01
62 Ca 31/2007 - 134

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Tesáka, Ph.D. a soudců JUDr. Davida Rause, Ph.D. a JUDr. Ing. Viery Horčicové v právní věci žalobců a) **Hitachi Ltd.**, se sídlem 6-6, Marunouchi 1-chome, Chiyoda-ku, Tokyo, 100-8010, Japonsko, b) **Hitachi Europe Limited**, se sídlem Whitebrook Park, Lower Cookham Road, Maidenhead, Berkshire SL6 8YA, Spojené království Velké Británie a Severního Irsku, c) **Japan AE Power Systems Corporation**, se sídlem Landic Shimbashi building, 8-3 Nishi-Shimbashi 3-chome, Minato-ku, Tokyo, 105-0003, Japonsko, všech zastoupených Pavlem Urbanem, advokátem se sídlem V Celnici 4, Praha 1, proti žalovanému **předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem Brno, třída Kpt. Jaroše 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č.j. R 059-070, 075-078/2007/01-08115/2007/310 ze dne 26.4.2007, o návrhu žalobců na přiznání odkladného účinku žalobě,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku žalobě směřující proti rozhodnutí žalovaného č.j. R 059-070, 075-078/2007/01-08115/2007/310 ze dne 26.4.2007, se **zamítá.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci se žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně domáhají zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného. Žalobci současně s podáním žaloby navrhli, aby soud přiznal žalobě odkladný účinek. Tento návrh byl odůvodněn tím, že existují zásadní důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí, že pokuty uložené žalobcům jsou nepřiměřené a že by zaplacení těchto pokut představovalo pro žalobce neodůvodněné finanční břemeno.

Odkladný účinek žaloby a podmínky jeho přiznání jsou upraveny v § 73 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dle jen „s.ř.s.“). Podle odstavce 1 tohoto ustanovení podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak; pro tento případ přitom jinak stanoveno není. Podle odstavce 2 téhož ustanovení soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem. Přiznáním odkladného účinku se pak pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí, jak je podáváno z odstavce 3 téhož ustanovení.

Přiznání odkladného účinku je tedy vázáno na kumulativní splnění tří podmínek: první z podmínek by byla splněna tehdy, pokud by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, druhá z nich by

byla splněna tehdy, pokud by se přiznání odkladného účinku nedotklo nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a třetí podmínka je vázána na neexistenci rozporu s veřejným zájmem.

Soud se tedy nejprve zabýval první ze shora uvedených podmínek, tj. otázkou nenahraditelnosti vzniklé újmy. Soud považuje za přiměřené interpretovat nenahraditelnost újmy coby budoucí absolutní neobnovitelnost výchozího stavu a zároveň absolutní nemožnost opatření plně kompatibilního substitutu. Taková absolutní nenahraditelnost by přitom musela být zřetelná. Samotné posouzení důvodnosti žaloby, a tím i oprávněnosti uložení pokuty v konkrétní výši s ohledem na zjištěné skutečnosti a provedené právní hodnocení, je třeba ponechat až pro projednávání věci *in merito*; v této fázi řízení nemohou mít tvrzení o důvodech pro zrušení napadeného rozhodnutí pro účely rozhodování o odkladném účinku jakýkoli význam. Finanční břemeno vyplývající z napadeného rozhodnutí žalovaného nelze v této fázi řízení před soudem považovat za *a priori* neodůvodněné. Nenahraditelnou újmu pak žalobci nekonkretizují a zejména pak nedokládají. Jinými slovy: žalobci netvrdí, jak by se jejich aktuálního hospodaření zaplacení pokuty v uložené výši dotklo, a tuto skutečnost tak logicky ani neprokazují. Podmínka existence nenahraditelné újmy tak nemůže být považována za splněnou. Soud ke svému závěru dospívá s vědomím základního smyslu institutu odkladného účinku; tím není oddálení účinku deklarace protiprávního jednání na pozdější dobu, ani tento institut neslouží ke zpochybnění samotné důvodnosti takové deklarace před rozhodnutím soudu ve věci samé. Odkladný účinek a podmínky, za nichž má být přiznán, je tu třeba chápat jako mimořádný nástroj zabránění stavu, kdy by v důsledku výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu byla zásadním a nevratným způsobem negativně ovlivněna možnost faktického výkonu hospodářské činnosti konkrétního subjektu nebo ohrožena samotná jeho existence, a to ve fázi před uskutečněním soudního přezkumu. Poskytnutí odkladného účinku se tedy vyznačuje svým mimořádným charakterem. Soud jeho přiznáním ještě před rozhodnutím ve věci prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Na takové rozhodnutí je však třeba zásadně hledět jako na zákonné a věcně i procesně správné, dokud není předepsaným způsobem zrušeno. Přiznání odkladného účinku je proto odůvodnitelné toliko v ojedinělých případech splňujících zejména náročné kritérium existence nenahraditelné újmy. Její existence prokázána nebyla.

Ze shora uvedeného tedy soud uzavírá, že není splněna podmínka nenahraditelnosti újmy podávaná z § 73 odst. 2 s.ř.s. Musí-li být přitom pro přiznání odkladného účinku všechny podmínky uvedené v § 73 odst. 2 s.ř.s. splněny kumulativně, není za tohoto stavu důvodu se ke zbylým dvěma podmínkám vyjadřovat a soudu nezbývá, než návrh na jeho přiznání zamítnout.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s.ř.s. a contrario).

V Brně dne 13.8.2007

[Handwritten signature]
13.8.2007

JUDr. Jaroslav Tesák, Ph.D., v.r.
předseda senátu